

Sygn. akt: I C 61/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Staniszevska
Protokolant:	st. sek. sąd. Dorota Cichorz Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2018 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...)A. Ś., M. Ś. & W. H. Sp.J. w B.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. rzecz powoda PRO CAR A. Ś., M. Ś. & W. H. Sp.J. w B. kwotę 1510 zł (tysiąc pięćset dziesięć zł) z odsetkami ustawowymi od dnia 4.07.2015 r. do dnia zapłaty, przy czym od dnia 1.01.2016 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1959,02 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 61/17

UZASADNIENIE

Powód (...)A. Ś., M. Ś. & W. H. Sp. J. z siedzibą w B. w dniu 13 stycznia 2017 roku wniósł pozew przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 1.510 zł tytułem częściowego odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 lipca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, iż w dniu 3 czerwca 2015 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd stanowiący własność Z. M.. Sprawca szkody posiadał polisę OC w pozwanym towarzystwie. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał odszkodowanie w łącznej wysokości 2.919,60 złotych. Jednakże zdaniem powoda pozwany znacznie zaniżył wysokość kosztów naprawy, m.in. przez niezasadne zastosowanie zaniżonej stawki i ilości rbg, amortyzację części, zastosowanie potrącenia na materiale lakierniczym, pominięcie części uszkodzonych elementów pojazdu oraz nie uwzględnienie wymiany części technologicznie jednorazowych. Powód uzyskał legitymację czynną na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej z poszkodowanym.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodu kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany wskazał, iż wypłacona kwota odszkodowania obliczona została na podstawie średnich cen wolnorynkowych części zamiennych i usług naprawczych, co jego

zdaniem daje możliwość przeprowadzenia skutecznej naprawy pojazdu w realiach polskiego rynku w ramach tego odszkodowania. Pozwany uwzględnił przede wszystkim stan pojazdu oraz realne koszty naprawy umożliwiające przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody, wyczerpując tym samym zapisy art. 361 k.p.c. W ocenie pozwanego, powód nie wykazał, że zastosowane w kalkulacji zamienniki nie są jakości porównywalnej lub takiej samej jak oryginalnej części producenta, nie gwarantują odpowiedniego bezpieczeństwa użytkownika pojazdu, czy też ich trwałość byłaby istotnie niższa od trwałości oryginalnej części wymiennej.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 3 czerwca 2015 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki R. (...) o nr rej (...), stanowiący własność Z. M.. Sprawca szkody posiadał polisę OC w (...) S.A. V. (...) w W.. W toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 2.919,60 złotych.

(okoliczności bezsporne, akta szkody nr 01/ (...))

W dniu 7 października 2015 roku Z. M. przeniósł na (...) C. A. Ś. wierzytelność wobec (...) S.A. V. (...) w związku ze szkodą komunikacyjną o numerze (...) na pojeździe marki R. o nr rej. (...), mającą miejsce w dniu 3 czerwca 2015 roku. Przelew obejmował wszystkie uprawnienia cedenta względem dłużnika związane ze szkodą w pojeździe, w tym m.in. prawo dostępu do akt szkody, jednakże z wyłączeniem wypłaconej dotychczas kwoty 2.919,60 zł oraz z wyłączeniem roszczeń z tytułu zwrotu kosztów holowania, parkingu lub najmu pojazdu zastępczego.

W dniu 19 stycznia 2016 roku (...) C. A. Ś. z siedzibą w B. wniósł pozew przeciwko (...) S.A. V. (...) w W. o zapłatę kwoty 1.510 zł wraz z odsetkami ustawowymi tytułem częściowego odszkodowania. Następnie w dniu 10 lutego 2016 roku powód cofnął powództwo w całości zrzekając się roszczenia w tym zakresie, z uwagi na zapłatę przez pozwanego należności głównej powiększonej o ustawowe odsetki. Wobec powyższego (...)w dniu 31 marca 2016 roku w sprawie VIII GC 338/16 umorzył postępowanie w sprawie i orzekł o kosztach procesu.

(dowód: akta sprawy VIII GC 338/16 SR w Białymstoku k. 6-9)

Koszt naprawy uszkodzeń samochodu R. nr rej. (...) związanych z kolizją z dnia 3 czerwca 2015 roku w zakresie ustalonych uszkodzeń oraz grup weryfikacyjnych przy wykorzystaniu do naprawy elementów oryginalnych i przy przyjęciu stawek za roboczogodzinę obowiązujących w miejscu zamieszkania powoda, tj. w wysokości 90 zł / rbg netto dla czynności mechaniczno-blaharskich i lakierniczych wynosi 6.348,36 zł.

(dowód: opinia biegłego z zakresu mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego R. S. k. 50-72)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie bezsporna była zasada odpowiedzialności pozwanego za skutki zdarzenia drogowego z dnia 3 czerwca 2015 roku oraz legitymacja czynna strony powodowej. Pozwany nie kwestionował również zakresu uszkodzeń pojazdu, a jedynie kwestię naprawy przy użyciu części oryginalnych, co przekładało się natomiast na wysokość należnego powodowi odszkodowania.

Odpowiedzialność strony pozwanej za szkodę znajduje podstawę w art. 822 k.c. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje natomiast obowiązek zapłaty sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.), natomiast wysokość odszkodowania ustalona winna być zgodnie z art. 363 k.c.

Zgodnie z zasadą pełnej kompensaty poniesionej szkody, wyrażonej w art. 361 § 2 k.c., poszkodowany może domagać się od odpowiedzialnego podmiotu (ubezpieczyciela) odszkodowania, które obejmuje straty, jakie poszkodowany poniósł. W takim przypadku naprawienie szkody ma zapewnić całkowitą kompensatę uszczerbku jakiego doznał poszkodowany, obejmującą wszelkie koszty niezbędne do poniesienia celem przywrócenia uszkodzonego pojazdu do

stanu jego technicznej używalność istniejącej przed wyrządzeniem szkody przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu mechanicznego.

Powód, zgodnie z rozkładem ciężaru dowodowego, wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej na okoliczność ustalenia kosztów naprawy pojazdu. Z wnioskiem o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego wystąpiła również strona pozwana w odpowiedzi na pozew, wnosząc o dopuszczenie tego dowodu na okoliczność ustalenia wysokości niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów napraw pojazdu, koniecznych do przywrócenia go do stanu sprzed kolizji, przy przyjęciu średnich cen części i stawek naprawy za roboczogodzinę na lokalnym rynku usług naprawczych, stosowanych w dacie powstania szkody z wykorzystaniem części oryginalnych i alternatywnych,

W przedmiotowej sprawie biegły z zakresu mechaniki pojazdowej i ruchu drogowego R. S. w opinii z dnia 14 sierpnia 2017 roku wskazał, iż koszt naprawy uszkodzeń pojazdu przy wykorzystaniu do naprawy elementów oryginalnych i przyjęciu stawek rbg obowiązujących w rejonie zamieszkania powoda, czyli w wysokości 90 zł / rbg netto wynosi 6.348,36 zł, natomiast przy wykorzystaniu do naprawy dostępnych zamienników i przyjęciu stawki 90 zł / rbg wynosi 3.699,42 zł. Biegły podał, iż w rozpatrywanym przypadku brak jest w aktach szkody protokołu szkody (oceny technicznej). Identyfikacji uszkodzeń, a także ich weryfikacji dokonano zatem na podstawie istniejących kalkulacji (sporządzonych na zlecenie powoda i pozwanego), z których wynika, iż zawierają one analogiczne pozycje – części zakwalifikowane do naprawy. Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby w pojeździe zamontowane były części inne niż oryginalne, dlatego też zdaniem biegłego do naprawy pojazdu powinny zostać wykorzystane analogiczne części, czyli oryginalne. Odnosząc się do stawek za roboczogodzinę przyjętych w kalkulacji pozwanego biegły wskazał, iż są to stawki niskie i bardzo rzadko występujące jako realne stawki na rynku usług motoryzacyjnych. Zastosowanie przez pozwanego stawki 70 zł netto / rbg dodatkowo zaniżyło wartość kosztów naprawy. W rejonie zamieszkania powoda stawki roboczogodzin kształtują się na poziomie 80-100 zł netto dla czynności mechaniczno-blaharskich i czynności lakierniczych, wobec tego biegły w opracowanej kalkulacji do wycień przyjął średnie stawki w wysokości 90 zł netto/rbg.

Sąd uznał, iż opinia pisemna biegłego została sporządzona w sposób wyczerpujący, zrozumiały, rzetelny, jak również jasny i logiczny. Należy również wskazać, iż żadna ze stron postępowania nie złożyła zarzutów do tej opinii, co dodatkowo potwierdza jej walor wiarygodności.

W uzupełnieniu do opinii sporządzonej przez biegłego Sąd wskazuje, że w niniejszej sprawie nie zachodziły żadne przesłanki do uznania, iż uszkodzony pojazd przed zdarzeniem z dnia 3 czerwca 2015 roku składał się z części nieoryginalnych, niepochodzących od producenta. Jak już podnosił biegły, w aktach szkody brak jest protokołu oględzin pojazdu (oceny technicznej). W takim protokole, poza informacjami odnośnie stwierdzonych uszkodzeń elementów i ustalonych grup weryfikacyjnych, występują także ewentualne informacje odnośnie stwierdzonych uszkodzeń nie związanych z rozpatrywanym zdarzeniem drogowym. Brak jest zatem podstaw do uznania, że w samochodzie należącym do poszkodowanego zamontowane były części inne niż oryginalne. Faktem jest, iż tzw. zamienniki nie różnią się co do zasady od części oryginalnych pod względem jakości wykonania, jednakże nie zmienia to faktu, iż nie są to części oryginalne. Zważyć również należy, że nie można na poszkodowanego przenosić ryzyka zastosowania części pochodzących od innych producentów (tzw. zamienników). Skoro naprawa pojazdu ma przywrócić go do stanu sprzed szkody, nie ma zatem podstaw, aby w miejsce części oryginalnych zamontować zamienniki. Wątpliwości orzecnicze, czy nowe części zamienne powinny być oryginalnymi częściami zamiennymi sygnowanymi logo producenta czy też częściami zamiennymi w porównywalnej jakości ostatecznie przesądził (...) stwierdził, że w przypadku uszkodzenia tych części pojazdu, które przed uszkodzeniem były częściami oryginalnymi sygnowanymi logo producenta należy uwzględniać ceny nowych części oryginalnych, zaś pomniejszenie ich wartości o wartość zużycia uszkodzonych części dopuszczalne jest jedynie wówczas, gdyby uwzględnienie nowych części w znaczny sposób zwiększało wartość całego pojazdu (zob. postanowienie SN z dnia 20 czerwca 2012r., sygn. akt III CZP 85/11, LEX nr 1218190). Inaczej mówiąc - jeśli naprawa pojazdu przy użyciu części oryginalnych doprowadzi do wzrostu jego wartości w porównaniu do stanu sprzed szkody, to należne odszkodowanie może ulec zmniejszeniu. Dopóki wykorzystanie części oryginalnych przy naprawie samochodu nie prowadzi jednakże do

zwiększenia jego wartości w stosunku do wartości jaką posiadał przez wypadkiem, nie ma żadnych przeszkód do uwzględnienia ich cen w kosztach naprawy. W tych zaś przypadkach, gdy wykorzystanie części oryginalnych skutkuje przyrostem wartości auta, ubezpieczycielowi przysługuje żądanie obniżenia odszkodowania, tj. ograniczenia go do sumy stanowiącej różnicę pomiędzy pełnym kosztem naprawy a kwotą odpowiadającą przyrostowi wartości auta. Uwzględnieniu przy ustaleniu tej relacji podlegają ceny części oryginalnych (wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 28 października 2014 r. III Ca 673/14). Naprawa pojazdu nie może być źródłem wzbogacenia dla poszkodowanego, jednakże ciężar dowodu w tym zakresie obciąża zakład ubezpieczeń. To on wywodzi bowiem skutki prawne z faktu zwiększenia wartości pojazdu po naprawie, gdyż skutkowałoby to zmniejszeniem należnego odszkodowania. Także względy celowościowe przemawiają za tym, aby ciężarem dowodu w tym zakresie obciążyć ubezpieczyciela, a nie poszkodowanego. Poszkodowany bowiem ma prawo oczekiwać, że kwota ubezpieczenia pokryje wszystkie koszty przywrócenia jego pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę. Nie jest on zazwyczaj specjalistą w zakresie cen części i samochodu jako całości, gdyż nie prowadzi analiz z tym związanych, których na co dzień dokonuje ubezpieczyciel (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r. III CZP 80/11. OSNC 2012, nr 10, poz. 112; wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 18 sierpnia 2016 r. w sprawie III Ca 698/16)

W przedmiotowej sprawie strona pozwana reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, nie wykazała, iż naprawa pojazdu poszkodowanego przy użyciu części oryginalnych doprowadzi do wzrostu wartości tego pojazdu w stosunku do jego stanu sprzed kolizji, a to na pozwanym, wobec powyższych rozważań, spoczywał ciężar dowodowy w tym zakresie.

W konsekwencji Sąd za zasadne uznał zasądzenie na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu dochodzonej przez niego kwoty 1.510 zł. Sąd uznał te koszty za celowe, biorąc pod uwagę, iż jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, w szczególności z opinii biegłego, koszt naprawy szkody wyliczony przez pozwanego ubezpieczyciela, był znacznie zaniżony – zarówno z uwagi na wysokość stawek roboczogodzin przyjętych przez ubezpieczyciela jak i zastosowanie części zamiennych zamiast oryginalnych.

O obowiązku zapłaty odsetek Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i § 2 k.p.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2016, poz. 2060 t.j.)

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. Na rzecz powoda należało zasądzić 900 zł wynagrodzenia pełnomocnika (§ 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Dz. U. z 2015r. poz. 1804), 76 zł opłaty sądowej od pozwu, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 966,02 zł zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
- S., (...)